

и ги затварямъ въ кошарата. Два овна се сбиватъ предъ вратата.

— Стойте! викамъ имъ азъ. Не се бийте, не се карайте! Утре е Рождество Христово.

Затварямъ вратата на кошарата, па се затичамъ да нося нацепениятъ дърва отъ двора въ кжщи. Товара се добре. Веднажъ, дваждъ, триждъ. . . нося безспирно... трупамъ цѣла камара — да има за три дни. Ржцетъ ми измръзнаха, но бузитъ ми се зачервиха. Азъ дъхамъ силно и сърдцето ми бие, че ще изкокне отъ пазвата.

Смръчава се. Прибираме се всички въ кжщи. Дворската работа е свършена. Баща ми най-сетне провѣрява, да ли всичко е натъкмено и дали всички пжтни и градински врата сж затворени. Въ кжщи се набираме 12 души: дѣдо и баба, татко и мама, трима братя, две снахи (невести), едно внуче и две сестри. Всѣки знае своето мѣсто. Въ кжмината гори буенъ огънь. Въ кжта до огъня седи дѣдо. На веригата виси голѣмъ котелъ съ гореща вода, до котела къкратъ въ жарава или въ горещия пепелъ 2—3 гърнета, а въ печката се пече голѣма пита хлѣбъ (пугача).

Всички се изуваме. Довличатъ се две корита и се почва миенето. Малкитъ съ бърдукъ поливаме на по-голѣмитъ. Измиваме си главата и нозетъ. Тѣй, очистени въ кжщи, децата минаваме въ стаята (собата). Тя е топла, послана съ рогозки и върху тѣхъ черги и килими. По краищата, покрай стенитъ, отъ единия край до другия сж наредени шарени нови възглавници. Съ измити крака стжпваме на чергитъ и сѣдаме до възглавницитъ — не върху тѣхъ. Сега всѣки се преоблича: нови ризи, гащи, елече или поясче, кожухче, калцуни или чорапи. Единъ облича ризата си наопаки, другъ се сърди, че липсватъ копчета . . . Мѣримъ на крака и новитъ си обуца. Кому ставатъ, кому не ста-